

РЕШЕНИЕ

№ 5711

гр. София, 23.09.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 05.12.2013 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **6795** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, във връзка с чл. 145-178 от Административно- процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на Многопрофилна болница за активно лечение [фирма], [населено място] срещу Решение № П-6101/2012 от 17.06.2013 г. на Комисията за защита на личните данни, с което е уважена жалба с рег. № П-6101 / 19.11.2012 г. на Б. Г. Т. срещу Многопрофилна болница за активно лечение [фирма], [населено място] и на последното е наложена имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди/ лв. на основание чл. 10, ал.1, т.7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ за установено нарушение на чл. 23, ал.1 от ЗЗЛД за това че, в качеството му на администратор на лични данни, не е предприело на необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни при тяхното обработване, което е довело до неправомерен достъп до тях от трето лице.

Жалбоподателят чрез процесуален представител юрк И. твърди, че решението е неправилно, че не е извършено нарушение на чл. 23 от ЗЗЛД и иска отмяната му.

Ответникът, Комисията за защита на личните данни, редовно уведомен, не изпраща представител

Заинтересованата страна, Б. Г. Т., редовно уведомена, не се явява и не се представлява.

Като заинтересовани страни по делото въз основа на представения от ответника списък на участвници в производството са конституирани Министерство на здравеопазването и Център за спешна медицинска помощ – [населено място]. Предвид

съдържанието на оспорения административен акт обаче, от който е видно, че те нито са били обект на жалбата на г-жа Т., нито са санкционирани по някакъв начин с процесното решение, т.е. то по никакъв начин не ги засяга, следва да се приеме, че нямат характера на заинтересовани в производството страни. Обстоятелството, че Комисията е изисквала някакви становища от тях при разрешаване на спора, съответно ги е приобщавала като доказателства към преписката, не ги прави заинтересовани в процесното производство по оспорване на решението на комисията, постановено по жалба на г-жа Т. срещу Многопрофилна болница за активно лечение [фирма], [населено място] лица. В подобна насока са и изложените от процесуалния представител на министерство на здравеопазването възражения в проведеното по делото открито съдебно заседание. По изложените съображения, следва да бъдат заличени като заинтересовани страни.

След като прецени събраните по делото доказателства, във връзка с доводите и съображенията на страните, Административен съд София – град, Второ отделение, 35 – ти състав приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното: Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване административен акт в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и от надлежна страна, с оглед на което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по съображенията изложени по - долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168, ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - Комисията за защита на личните данни - в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД.

Оспореният акт е издаден при спазване на предвидената от закона форма, без да се извършени съществени нарушения на административно производствените правила и като краен резултат при правилното приложение на материално правните разпоредби по отношение на установеното нарушение на ЗЗЛД, но при неправилното приложение на закона по отношение на определянето на санкцията.

Според определението на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни, е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция Комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия посочени в чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД. Комисията осъществява цялостен контрол за спазване на нормативните актове в областта на защита на личните данни - чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД.

Този административен орган е оправомощен и да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

С разпоредбата на чл. 12 от ЗЗЛД на председателя и членове на комисията или на упълномощени от тях лица от администрацията са възложени правомощия за осъществяване на контрол чрез предварителни, текущи и последващи проверки, които съгласно чл. 12, ал. 7 от ЗЗЛД завършват с констативен акт, като в случаите, когато е установено нарушение констативният акт е акт за установяване на административното

нарушение по смисъла на ЗАНН.

От анализа на посочените законови разпоредби се стига до извода, че органите, които осъществяват контрол за спазване на ЗЗЛД са: Комисията на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 по реда на чл. 38 и чл. 39 от ЗЗЛД и Председателят на КЗЛД и членовете на комисията или упълномощени от тях лица от администрацията на основание чл. 12 от ЗЗЛД.

Редът, по който се осъществяват двата вида контрол е различен. Когато Комисията е сезирана с жалба от физическо лице, което твърди, че са му нарушени правата по ЗЗЛД, тя се произнася, съгласно чл. 38, ал. 2 с решение, какъвто е конкретният случай. Съгласно дадените от закона в този случай правомощията тя постановява решение, с което може да се произнесе в следния смисъл: а / да даде задължителни предписания, б / да определи срок за отстраняване на нарушението и в / да наложи административно наказание.

Административните наказания, които могат да бъдат наложени по ЗЗЛД от компетентните органи, съгласно чл. 42 от ЗЗЛД са два вида: имуществена санкция или глоба.

Видът и размерът на наказанието зависи от това дали администраторът е юридическо или физическо лице /чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД/ и какво е извършеното нарушение.

В конкретния случай на жалбоподателя е наложена имуществена санкция за констатирано нарушение по чл.23, ал.1 от ЗЗЛД.

Неоснователно е възражението за незаконосъобразност на оспореното решение, с оглед установеното нарушение на ЗЗЛД. Настоящият състав намира, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, като, в качеството му на администратор на лични данни, не е предприело на необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни при тяхното обработване, което е довело до неправомерен достъп до тях от трето лице.

По делото не се спори, че жалбоподателят е администратор с лични данни.

Глава трета и четвърта от ЗЗЛД регламентира задълженията на администратора на лични данни, свързани с тяхното съхраняване, обработка и защита, и правата на лицата, чиито данни са обект на защита.

Съгласно чл. 23 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни е длъжен да предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Мерките следва да са съобразени със съвременните технологични постижения и осигуряват ниво на защита, което съответства на рисковете, свързани с обработването, и на естеството на данните, които трябва да бъдат защитени.

Съгласно легалното определение на § 1, т.1 от ЗЗЛД, "обработване на лични данни" е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване, действия илюстриращи понятието, но не и ограничаващо се единствено с тях.

В нарушение на горното задължение, администраторът на лични данни е допуснал епикриза на г-жа Т., съдържаща лични данни да бъде предоставена на трето лице –

Е. Х., шофьор на линейка в център за спешна помощ – М., което от своя страна е представило същата в гражданско дело, водено от него, с цел да бъдат дискредитирани свидетелските показания на г-жа Т..

Неоснователни и недоказани по делото са твърденията в жалбата, че Е. Х. е бил допуснат от г-жа Т. да се запознае със здравословното ѝ състояние. Независимо от отношенията между лицата и обстоятелството, че служителят на спешния център е бил познат в болничното заведение, служителите от администрацията на Многопрофилна болница за активно лечение [фирма], [населено място] не е следвало да предават епикризата за лечението на друго лице, освен на лицето, определено в съдебното решение за изразява информирано съгласие за лечението, което е майката на г-жа Т..

Въпреки това, съгласно обясненията на г-н Х., той е получил документа от старшата сестра Н. А.. Жалбоподателят не е оборил този факт, като въпреки че в жалбата си е посочил, че не може да се ползва от свидетелските показания на служителката си, тъй като е в отпуск и в чужбина от март до края на септември 2013 г., при открито съдебно заседание, насрочено пред декември 2013 г., не е поискал разпита ѝ. Предвид горното, съдът приема фактическите обстоятелства по случая за изяснени.

Всъщност дори и да не е получил епикризата лично от медицинската сестра, а по друг начин, отговорността по чл.23, ал.1 от ЗЗЛД на администратора с лични данни за това, че не е осигурил необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от неправомерен достъп на трето лице, каквото е г-н Х. не би отпаднала. Самият факт, че епикризата е попаднала у трето лице, е доказателство, че личните данни на г-жа Т. не са били адекватно защитени.

За установеното по несъмнен начин по жалба на засегнатото лице г-жа Т. нарушение на чл. 23, ал.1 от ЗЗЛД е наложено и предвиденото в санкционната разпоредба на чл. 42, ал.9 от ЗЗЛД административно наказание за субекти на нарушението ЮЛ "имуществена санкция". Съгласно чл.42, ал.9 от ЗЗЛД за други нарушения по този закон виновните лица се наказват с глоба или с имуществена санкция от 500 до 5000 лв.

Размера на санкцията, в съответствие с целта на закона, съответно се определя съобразно тежестта на извършеното нарушение, смекчаващите и отегчаващи обстоятелства. В случая комисията е определила санкция в размер законопредвидения максимален размер, като е обосновала в решението си този размер с характера на обработваните лични данни и специалната защита, които законът им дава и обстоятелството, че същите са били обработвани без знанието и съгласието на засегнатото лице. Съдът счита, че наказанието съответства на тежестта на извършеното нарушение. Санкцията има и превантивен характер, като в конкретния случай следва да накара административирът на лични данни да бъде изключително внимателен при обработването на такива, особено в случа, в които засегнатото лице не е в състояние да се грижи само за интересите си.

Обстоятелството, че нарушението не е повторно, не е основание за намаляване на санкцията по чл.42, ал.9 от ЗЗЛД, тъй като в случая, че беше повторно, тогава би била наложена санкцията по чл.42а от ЗЗЛД, т.е. налице е отделен състав.

С оглед на изложените мотиви, и след извършване на служебна на основание чл.168 от АПК проверка за законосъобразността на оспорвания акт по всички основания на чл.146 от АПК, съдът приема, че оспореното решение е валиден и законосъобразен административен акт, издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма,

при спазване на административнопроизводствените правила, материалния закон и целта на закона, и като такъв не подлежи на отмяна.

Предвид изхода на делото, съдът с решението следва да се произнесе и по въпроса за разноските по делото. Такива обаче не са направени и поискани от заинтересованата страна Б. Т. и от отвертина.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, второ отделение, 35 състав

РЕШИ:

1. ЗАЛИЧАВА като заинтересовани страни в производството Министерство на здравеопазването и Център за спешна медицинска помощ – [населено място].

2. ОТХВРЪЛЯ жалбата на Многопрофилна болница за активно лечение [фирма], [населено място] срещу Решение № П-6101/2012 от 17.06.2013 г. на Комисията за защита на личните данни.

РЕШЕНИЕТО по т.1 подлежи на обжалване от засегнатите лица с частна жалба в седемдневен срок, а по т.2 може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му, и в двата случая – чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

Препис от решението, на основание чл. 138 от АПК, да се изпрати на страните.

С Ъ Д И Я: